

Adana İlindeki Küçük Ölçekli Mobilya İşletmelerinde İş Kazalarının Analizi***Analysis of Occupational Accidents in Small Scale Furniture Enterprises in Adana Province****Merve İNCE¹, Derya SEVİM KORKUT²****Öz**

Bu çalışmada, Adana ilinde küçük ölçekli mobilya işletmelerindeki iş kazaları analiz edilmiştir. Çalışmada 61 farklı işletmedeki 550 çalışandan 238'ine iş kazaları ile ilgili anket düzenlenmiştir. Sonuç olarak üretim kısmında kazaların daha fazla olduğu, kazaların en önemli nedenlerinin de eğitim ve ekipman yetersizliği olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İş kazası, İşletme, İş sağlığı ve güvenliği, Mobilya.

Abstract

In this study, occupational accidents that occurred in small-scale furniture enterprises in the Province of Adana were analyzed. In the study, 238 employees out of 550 in 61 different enterprises were interviewed in a survey about occupational accidents. As result, accidents were found to occur greater during the production process, and the most important causes for the accidents included the lack of training and equipment.

Keywords: Enterprise, Furniture, Occupational accidents, Occupational health and safety.

1. Giriş

İş kazaları genellikle ülkelerin sanayileşme biçiminden, işletme şekillerinden, kaza istatistik ve araştırmalarının yetersizliğinden, denetim hizmetlerinin eksikliğinden, çalışanların niteliklerinden ve iş güvenliği bilincinin yaratılmamış olmasından kaynaklanmaktadır (Camkurt, 2007; Çolak ve Çetin, 2017). Mobilya sektöründe kullanılan makinelerin tamamen otomatize olmaması, işin elle yapılması kaza tehlikelerini beraberinde getirmektedir (Gedik ve İlhan, 2014; Çolak ve Çetin, 2017).

Received:14.05.2019, Revised: 10.06.2019, Accepted: 20.06.2019

Address: ¹Düzce Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Orman Endüstri Mühendisliği ABD Yüksek Lisans Öğrencisi

² Düzce Üniversitesi, Orman Fakültesi, Orman Endüstri Mühendisliği Bölümü

E-mail: deryasevimkorkut@duzce.edu.tr

*Bu çalışma, Düzce Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Orman Endüstri Mühendisliği Anabilim Dalı'nda yapılan Yüksek Lisans Tezinden hazırlanmıştır.

Sosyal Güvenlik Kurumu istatistiklerine göre 2017 yılında Türkiye mobilya sanayiinde toplam 6085 iş kazası gerçekleşmiş (URL-1) ve bu kazaların 16'sının ölümlle sonuçlandığı belirtilmiştir (URL-2).

İş kazalarının önlenmesi için işyeri çalışma sistemi ve çevre koşullarının kazalara meydan vermeyecek şekilde düzenlenmesi gerekmektedir (Camkurt, 2007).

Bu çalışmada Adana ilinde mobilya sanayinde faaliyet gösteren küçük ölçekli işletmelerdeki iş kazalarının analiz edilmesi ve bu doğrultuda işletme sahiplerine kazaların önlenmesi veya azaltılması yönünde öneriler sunulması amaçlanmıştır.

2. Materyal ve Yöntem

Çalışmanın amacı doğrultusunda Adana ili Ticaret ve Sanayi Odası 2015 yılı verilerine göre Adana ilinde küçük ölçekli mobilya sanayinde faaliyet gösteren 61 işletmedeki 550 çalışan çalışmanın evrenini oluşturmuştur. Örneklem büyüklüğü %95 güven düzeyi ve %5 hata payı (Yamane, 2001) ile 227 olarak belirlenmiştir. Çalışma kapsamında anket çalışması Kasım 2016-Şubat 2017 döneminde toplam 42 adet işletme ile görüşülerek, bu işyerlerinde çalışmakta olan 238 çalışana basit rastgele örnekleme yöntemi ile uygulanmıştır.

Çalışmada veri elde etme aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Hazırlanan anket formunun oluşturulması aşamasında literatürde yer alan çalışmalar (Kurt, 2002; Uysal ve ark., 2005; İlhan ve ark., 2013; Gedik ve İlhan, 2014; Gençler, 2014; Arpat, 2015; Kıratlı, 2015), incelenerek çalışma amacına uygun bir anket formu hazırlanmıştır. Anket formu 3 bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümünde katılımcıların demografik özellikleri, ikinci bölümünde çalışma durumları, üçüncü bölümünde iş kazalarına yönelik sorulara yer verilmiştir.

Elde edilen verilerden tanımlayıcı istatistikler hesaplanmıştır. Hazırlanan anket formunun faktör modeline uygunluğu konusunda karar verebilmek için Kaiser Meyer Olkin (KMO) örnekleme yeterliliği ölçüsüne bakılmıştır. Anket formundaki tüm yargılar için KMO'nun örnekleme yeterliliği ölçüsü = 0,782 ve Bartlett'in Küresellik testi = 4660,167 bulunmuştur. 48 yargılı yapı analize tabi tutulmuştur. Analiz sonucunda 8 yargı analizden çıkarılarak 11 sanal faktörlü bir yapı ortaya çıkmıştır. 11 sanal faktörlü yapı toplam varyansın %63'ünü açıklayabilmektedir. 11 sanal faktör içerisinde yer alan faktörlerin faktör yükleri 0,836 ile 0,530 arasında yer almaktadır. Bu sonuçlar veri grubunun faktör analizine uygun olduğunu göstermektedir. Kalaycı (2010)'a göre KMO ölçüsü 0,5 ve altına düştüğünde değişkenlere faktör analizi uygulanması önerilmemektedir.

Verilerin genel güvenilirlik değeri (Cronbach Alpha Katsayısı) 0,891 olarak belirlenmiştir. Bu sonuç ölçeğin yüksek derecede güvenilirliğe sahip olduğunu göstermektedir. Özdamar (2002)'ye göre alfanın 0,40'dan küçük olması ölçeğin güvenilir olmadığını, 0,80-1,0 arası ise yüksek güvenilirliğe karşılık geldiğini göstermektedir.

Analizlerde SPSS (2003) paket programından yararlanılmıştır.

3. Bulgular ve Tartışma

3.1. Katılımcıların Bazı Demografik Özellikleri

Katılımcıların %87'sinin erkek olduğu, yaş aralığının 20 ile 69 arasında değiştiği, %39'unun 26-35 yaş aralığında toplandığı, %79'unun evli olduğu, %34'ünün ortaokul, %1'inin lisansüstü mezunu oldukları belirlenmiştir (Çizelge 1).

Çizelge 1. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kazaları araştırması anketi için örneklenen katılımcıların bazı demografik özellikleri

Seçenekler		Kişi sayısı	Oran (%)
Cinsiyet	Erkek	206	87
	Kadın	32	13
	Toplam	238	100
Yaş grubu	25 yaş ve altı	17	7
	26-35	94	39
	36-45	87	37
	46 ve üzeri	40	17
	Toplam	238	100
Medeni durum	Evli	188	79
	Bekar	50	21
	Toplam	238	100
Eğitim durumu	İlkokul	69	29
	Ortaokul	82	34
	Lise	66	28
	Ön lisans	12	5
	Lisans	7	3
	Lisansüstü	2	1
	Toplam	238	100,0

Çalışma sonuçlarına göre, ankete katılan çalışanların yaklaşık %63'ünün ilköğretim mezunu olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar Adana ilinde küçük ve orta ölçekli mobilya ve ağaç işleri endüstrisi çalışanlarının düşük eğitim düzeyine sahip olduğunu göstermektedir. Bu durumun iş sağlığı ve güvenliği konusunda bilinç düzeyinde olumsuz etkiye neden olabileceği sonucuna varılmıştır.

3.2. Katılımcıların Çalışma Durumları

Katılımcıların %1'inin toplam çalışma süreleri 1 yıldan az iken %72'sinin 10 yıl ve üzerinde toplam çalışma süresi olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %22'si mevcut işyerinde 1 yıldan daha az süredir çalıştıklarını belirtmişlerdir (Çizelge 2). Bu sonuçlara göre çalışanların büyük çoğunluğunun oldukça tecrübeli olduğu sonucuna varılmıştır.

Çizelge 2. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kazaları araştırması anketi için örneklenen katılımcıların işle ilgili bilgileri

Seçenekler		Kişi sayısı	Oran (%)
Toplam çalışma süreleri	1 yıldan az	3	1
	1-3 yıl	15	7
	4-6 yıl	19	8
	7-9 yıl	29	12
	10 yıl ve üzeri	172	72
	Toplam	238	100
Buldukları işletmedeki çalışma süreleri	1 yıldan az	52	22
	1-3 yıl	84	35
	4-6 yıl	46	19
	7-9 yıl	22	9
	10 yıl ve üzeri	34	15
	Toplam	238	100

Katılımcıların %81'i üretim bölümünde, %5'i planlama bölümünde, %2'si kalite kontrol bölümünde, %2'si bakım bölümünde, %10'u muhasebe, konfeksiyon, sevkiyat, satın alma, satış pazarlama bölümlerinde çalışmaktadır. Katılımcıların %60'ı işçi, %27'si ustabaşı, %3'ü pazarlamacı, montajcı, bakımcı ve döşemecidir (Çizelge 3).

Çizelge 3. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kazaları araştırması anketi için örneklenen katılımcıların çalıştıkları bölüm ve iş yerindeki statüleri

Seçenekler		Kişi sayısı	Oran (%)
Çalışılan bölüm	Üretim	192	81
	Planlama	11	5
	Kalite kontrol	6	2
	Bakım	6	2
	Diğer	23	10
	Toplam	238	100
İş yerindeki statü	İşçi	143	60
	Ustabaşı	65	27
	Vardiya amiri	4	2
	Mühendis	5	2
	Yönetici	15	6
	Diğer	6	3
	Toplam	238	100

3.3. İş Kazası İle İlgili Durum

Katılımcıların %60'ının iş kazası konusunda, çalışma esnasında kullanılacak koruyucu ekipmanlar, elektrik, iş sağlığı ve güvenliği, ilk yardım, risk analizi, iş kazaları, yangın, işçi hakları konularında eğitim aldıkları belirlenmiştir. Zor ve ark. (2017) Zonguldak ilinde mobilya işletmelerinde çalışanlar ile yaptıkları çalışmada, katılımcıların %89'unun iş sağlığı ve güvenliği konusunda eğitim aldıkları belirtilmiştir.

Katılımcıların eğitimleri; iş yeri bünyesinde, İŞKUR'da, meslek lisesinde, özel iş güvenlik kurumlarında aldıkları belirlenmiştir. Katılımcılar eğitimlerin iş sağlığı ve güvenliği uzmanları tarafından verildiğini belirtmişlerdir.

Katılımcıların %60'ının yapılan işle ilgili olarak koruyucu ekipman kullandıkları belirlenmiştir (Çizelge 4). İlhan ve ark. (2013) Sakarya ilinde faaliyet gösteren mobilya işletmelerinde çalışanlar ile yaptıkları çalışmada, katılımcıların %71'inin koruyucu ekipman kullandıkları belirtilmiştir. Bu sonuçlar Adana ilinde sektör çalışanlarının koruyucu ekipman kullanımında Sakarya ilinde yapılan çalışmaya nazaran daha düşük oranda kişisel koruyucu ekipman kullanımına özen gösterdiklerini göstermektedir.

Çizelge 4. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kazaları araştırması anketi için örneklenen katılımcıların koruyucu ekipman kullanımı

Seçenekler		Kişi sayısı	Oran (%)	
Yaptığınız işle ilgili bir koruyucu ekipman kullanıyor musunuz?	Evet	143	60	
	Hayır	95	40	
	Toplam	238	100	
Cevabınız EVET ise;	Eldiven	Evet	131	92
		Hayır	12	8
	Gözlük	Evet	96	67
		Hayır	47	33
	Maske	Evet	88	62
		Hayır	55	38
	Önlük	Evet	60	42
		Hayır	83	58
	Kulaklık	Evet	41	29
		Hayır	102	71
	Çelik burunlu ayakkabı	Evet	29	20
		Hayır	114	80
	Koruyucu elbise	Evet	14	10
		Hayır	129	90
	Baret	Evet	10	7
		Hayır	133	93
	Diğer	Evet	1	1
		Hayır	142	99

Katılımcılar tarafından koruyucu ekipman olarak eldiven, gözlük ve maskenin en fazla kullanıldığı, koruyucu elbise ve baretin ise en az kullanıldığı belirlenmiştir (Çizelge 4).

Katılımcıların %71'i işletmede son bir yıl içerisinde iş kazası olmadığını belirtmiştir. İşletmelerde en fazla kesilme, incinme ve ezilme olaylarının yaşandığı belirtilmiştir (Çizelge 5).

Çizelge 5. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kazaları dökümü

Seçenekler		Kişi sayısı	Oran (%)	
İşletmede son 1 yıl içerisinde iş kazası oldu mu?		Evet	70	29
		Hayır	168	71
		Toplam	238	100
Cevabınız EVET ise;	Kesilme oldu.	Evet	39	56
		Hayır	31	44
	İncinme oldu.	Evet	31	44
		Hayır	39	56
	Ezilme oldu.	Evet	31	44
		Hayır	39	56
	Göze yabancı cisim kaçtı.	Evet	14	20
		Hayır	56	80
	Herhangi bir yaralanma olmadı.	Evet	4	6
		Hayır	66	94
	Can kaybı oldu.	Evet	2	3
		Hayır	68	97
	Uzuv kopması oldu.	Evet	1	1
		Hayır	69	99
	Diğer	Evet	1	1
		Hayır	237	99
	Görme kaybı meydana geldi.	Evet	-	-
		Hayır	70	100
	Yanma oldu.	Evet	-	-
		Hayır	70	100
	Kırık oldu.	Evet	-	-
		Hayır	70	100
	Duyma kaybı meydana geldi.	Evet	-	-
		Hayır	70	100
İş görebilme yetisinde kayıp oldu.	Evet	-	-	
	Hayır	70	100	

İş kazalarının en önemli nedeninin katılımcılara göre eğitim yetersizliği olduğu görülmektedir. Ayrıca dalgınlık, dikkatsizlik ve yorgunlukta kaza nedenleri arasında önemli bir paya sahiptir (Çizelge 6). Çalışma sonucunda iş kazalarının olası nedenleri içerisinde gösterilen yargılara katılımcıların çok önemli düzeyde katıldıkları sonucuna varılmıştır.

Çizelge 6. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kazalarının olma nedenleri

Seçenekler	Ortalama* ±Standart sapma
Eğitim yetersizliği	1,63±0,80
Dalgınlık, dikkatsizlik, yorgunluk	1,72±0,70
Yapılan işin çalışana uygun olmaması	1,76±0,70
İş disiplininin olmayışı	1,78±0,74
İşin önemslenmemesi	1,83±0,80
Gerekli koruyucu ekipman kullanılmaması	1,84±0,85
Makine yerleşim düzeninin uygunsuzluğu	1,87±0,76
Motivasyon düşüklüğü	1,99±0,81
Monoton iş düzeni	2,02±0,89
Teknolojik (makine, ekipman) yetersizlik	2,09±0,92
Görevi dışında işle meşgul olmak	2,10±0,94
Denetim yetersizliği	2,18±0,97
Başkasının işini yapma	2,24±0,95
İşletme içinde hızlı araç kullanımı	2,47±1,25

*1: Kesinlikle önemli, 2: Çok önemli, 3: Önemli, 4: Az önemli, 5: Hiç önemli değil

İş yerinden kaynaklanan iş kazalarının en önemli nedenlerinin sırasıyla ekipman yetersizliği, aydınlatma yetersizliği, çalışma ortamının düzensizliği olduğu kanaati daha yaygındır (Çizelge 7). Çalışma sonucunda iş yerinden kaynaklı iş kazalarının olma nedenleri içerisinde gösterilen yargılara katılımcıların çok önemli düzeyde katıldıkları sonucuna varılmıştır.

Çizelge 7. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kaynaklı kaza nedenleri

Seçenekler	Ortalama* ±Standart sapma
Ekipman (makine) yetersizliği	1,84±0,70
Aydınlatma yetersizliği	1,91±0,78
Düzensiz çalışma ortamı	1,93±0,80
Çalışma koşullarının uygun olmaması	1,96±0,79
Makinelere düzenli bakım yapılmaması	1,97±0,88
Yetersiz çalışma alanı	2,01±0,82
Koruyucu ekipman kullanım yetersizliği	2,04±0,89
Ergonomik şartların uygun olmaması	2,12±0,88
Çalışma ortamında ısınma yetersizliği	2,12±0,94
Yetersiz geçitler (yol)	2,22±0,96
Bina yetersizliği	2,26±0,95
Kötü zemin	2,33±1,13
Uyarı sisteminin bulunmaması	2,48±1,25
Merdiven korkuluğu bulunmaması	2,52±1,34

*1: Kesinlikle önemli, 2: Çok önemli, 3: Önemli, 4: Az önemli, 5: Hiç önemli değil

Katılımcıların büyük çoğunluğu iş kazalarının önlenmesi için eğitim, koruyucu ekipman eksikliklerinin giderilmesi ve iş yükünün azaltılması gerektiği görüşündedir

(Çizelge 8). Çalışma sonucunda iş kazalarının önlenmesi için nelerin yapılması ile ilgili gösterilen yargılara katılımcıların önemli düzeyde katıldıkları sonucuna varılmıştır.

Çizelge 8. Adana ilindeki mobilya işletmelerinde iş kazalarının önlenmesi için yapılması gerekenler

Seçenekler	Ortalama*±Standart sapma
Eğitim verilmeli	1,46±0,65
Kişisel koruyucu ekipman kullanılmalı	1,72±0,78
İş yükü azaltılmalı	1,77±0,82
İşletmedeki ara yollar ve geçitler işçi miktarına ve malzeme hareketine uygun olarak düzenlenmeli	1,78±0,79
Sağlıklı ve güvenli çalışma koşullarına uygun makine ve tezgahlar seçilmeli	1,81±0,68
Çalışma ortamı düzeni sağlanmalı	1,84±0,70
Herkes kendi işi ile meşgul olmalı	1,85±0,80
İş monotonluğu önlenmeli	1,89±0,82
Motivasyon artırıcı çalışmalar yapılmalı	1,89±0,76
İş sağlığı ve güvenliği uzmanı bulundurulmalı	2,03±0,93
Gerekli ergonomik şartlar tespit edilmeli ve uygulanmalı	2,03±0,83
Düzenli olarak işletmede risk analizi yapılmalı	2,05±0,92

*1: Kesinlikle katılıyorum, 2: Katılıyorum, 3: Kararsızım, 4: Katılmıyorum, 5: Kesinlikle katılmıyorum

3.5. İş Yerinin Değerlendirilmesi

Katılımcılar çalışma saatleri ve dinlenme saatlerinin yönetmeliklere uygun olduğunu ve işveren tarafından çalışanlara kişisel koruyucu ekipman verildiğini belirtmişlerdir (Çizelge 9). Çalışma sonucunda işyerinin değerlendirilmesi ile ilgili gösterilen yargılara katılımcıların çoğunlukla katıldıkları sonucuna varılmıştır.

Çizelge 9. Adana ilindeki mobilya işletmelerinin değerlendirilmesi

Seçenekler	Ortalama*±Standart Sapma
Çalışma saatleri ve dinlenme saatleri yönetmeliklere uygundur.	2,38±1,15
İşveren tarafından çalışanlara yeterince kişisel koruyucu ekipman verilmektedir.	2,42±0,91
İş kazalarının önlenmesi amacıyla yeterli güvenlik önlemleri bulunmaktadır.	2,80±0,94
İşveren tarafından çalışanlara verilen kişisel koruyucu ekipmanların düzenli olarak kullanımı denetlenmektedir	2,96±1,12
İşletmede olası iş kazasına karşı alınan tedbirler yeterlidir.	3,07±1,09
İşletmede risk analizi düzenli olarak yapılmaktadır.	3,16±1,07
İşletmede iş kazası ile ilgili düzenli olarak eğitim verilmektedir.	3,39±1,14
İşletmede iş sağlığı ve güvenliği uzmanı görev yapmaktadır.	3,58±1,17

*1: Her zaman, 2: Genellikle, 3: Bazen, 4: Nadiren, 5: Hiçbir zaman

4. Sonuç ve Öneriler

En çok iş kazasının gerçekleştiği bölümlerden biri üretimdir. Üretim bölümünde çalışanlara iş kazası ile ilgili düzenli olarak eğitim verilmeli ve gerekli önlemler alınmalıdır. Böylece çalışan sayısının ve iş kazasının gerçekleşme oranının en fazla olduğu bölümde iş kazalarının önüne geçilebilir.

Ayrıca iş kazalarının önlenmesinde en önemli etkenlerden biri olan koruyucu ekipman kullanım oranı arttırılmalı, koruyucu ekipman kullanımı konusunda çalışanlar bilinçlendirilmelidir.

Kaynaklar

- Arpat, B. 2015. İş Güvenliği Kültürünün İş Kazalarına Etkileri: Metal Sektörü-Denizli İli Örneği, Doktora Tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Camkurt, M. Z. 2007. İşyeri Çalışma Sistemi ve İşyeri Fiziksel Faktörlerinin İş Kazaları Üzerindeki Etkisi, TÜHİS İş Hukuku ve İktisat Dergisi, 20(6), 21(1): 80-106.
- Çolak, M., Çetin, T. 2017. Approach of students to Occupational Health and Safety in Furniture Industry, Press Academia Procedia, 3: 723-728.
- Gedik, T., İlhan, A. 2014. Sakarya İli Mobilya İmalatçılarında İş Sağlığı ve İş Güvenliği Üzerine Bir İnceleme, Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 15: 123-129.
- Gençer, E. 2014. Kalite Yönetim Sistemi İle İş Sağlığı ve İşçi Güvenliği Yönetim Sisteminin İmalat Sektöründe İş Kazası ve Meslek Hastalıklarının Etkisinin Araştırılması, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- İlhan, A., Koşar, G., Karapınar, A., Gedik, T. 2013. Sakarya İli Mobilya İmalatında İş Kazası ve Meslek Hastalıklarının Ortaya Çıkış Nedenlerinin Analizi. Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 13(2): 202-210.
- Kalaycı, Ş. 2010. SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri, Asil Yayın Dağıtım, Ankara.
- Kıratlı, N. 2015. Döküm Sektöründe Çalışan İşçilerin İş Kazası Geçirme Durumu ve Etkileyen Risk Faktörleri. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kurt, Ş. 2002. İş Kazalarının Analizi ve Küçük Ölçekli Mobilya Sanayii İşletmelerinde Uygulanması. Trabzon İli Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

Özdamar, K. 2002. Paket Programlar İle İstatiksel Veri Analizi, Kaan Kitabevi.

SPSS Institute Inc. 2003. SPSS Base 12.0 User's Guide, 703 p.

URL-1. Sosyal Güvenlik Kurumu, 2019. 5510 Sayılı Kanunun 4-1/A Maddesi Kapsamındaki Sigortalılardan İş Kazası Geçiren ve Meslek Hastalığına Tutulan Sigortalı Sayılarının Ekonomik Faaliyet Sınıflamasına ve Cinsiyete Göre Dağılımı-2017 Yılı Verileri.

http://www.sgk.gov.tr/wps/portal/sgk/tr/kurumsal/istatistik/sgk_istatistik_yilliklari
[Erişim Tarihi: 08.05.2019]

URL-2. Sosyal Güvenlik Kurumu, 2019. 5510 Sayılı Kanunun 4-1/A Maddesi Kapsamındaki Sigortalılardan Yıl İçinde İş Kazası ve Meslek Hastalığı Sonucu Ölenlerin Ekonomik Faaliyet Sınıflamasına ve Cinsiyete Göre Dağılımı-2017 Yılı Verileri.

http://www.sgk.gov.tr/wps/portal/sgk/tr/kurumsal/istatistik/sgk_istatistik_yilliklari
[Erişim Tarihi: 08.05.2019]

Uysal, B. Özçiftçi, A., Kurt, Ş. 2005. Türkiye'de Küçük ve Orta Ölçekli Mobilya İmalat İşletmelerinde Meydana Gelen İş Kazalarının Analizi. Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi, 18(3): 439-451.

Yamane, T. 2001. Temel Örnekleme Yöntemleri, Çeviri. Çevirenler; Esin, A., Aydın, C., Bakır, M.A., Gürbüzel, E. Birinci Basım, İstanbul, Türkiye: Literatür Yayınları, ss. 53.

Zor, M., Yazıcı, H., Karakavuz, H. 2017. Mobilya İmalatçılarında İş Güvenliği Algısı Üzerine Bir İnceleme: Zonguldak İli Örneği. İleri Teknoloji Bilimleri Dergisi, 6(3): 1143-1151.